

Δεν ξεχνώ

του Αναστάσιου Σαλαφώρη

Με αυτή τη φράση μεγάλωσα. Μεγάλωσα με φωτογραφίες από τις γειτονιές που μεγάλωσε ο παππούς, η γιαγιά, ο ΠΑΤΕΡΑΣ μου, ο δειός, η δεία και πολλοί συγγενείς και χωριανοί. Μεγάλωσα με τις ιστορίες τους σε τραπέζια, εκδηλώσεις και συναντήσεις.

Μεγάλωσα και εγώ. Τα χρόνια πέρασαν αλλά δεν πήρα ποτέ αυτή την απόφαση. Σήμερα πήρα τη μεγάλη απόφαση να πάω στο χωριό μου. Στον δρόμο για το οδόφραγμα με έπιασε ένας κόμπος στον λαιμό. Τι θα συναντήσω; Πώς θα αντιδράσω; Στον δρόμο για το χωριό βλέπω από το παράθυρο τα κατεχόμενα μας. Αίσθημα λύτης!

Με το που φτάνουμε στο Νέο Χωριό Κυθρέας κάτι μέσα μου άλλαξε. Ένα αίσθημα ότι ήρδα κάπου γνώριμα. Διασχίζοντας όλο το χωριό και προχωρώντας όσο πιο βαθιά προς τον Κεφαλόβρυσο όλο και πιο γνωστά ήταν για εμένα το χωριό. Φτάνοντας στον Κεφαλόβρυσο δεν πίστεψα τι έβλεπα. Πως τον κατάντησαν έτσι. Ένα μεγάλο ΓΙΑΤΙ; Ήταν τόσο όμορφος στις φωτογραφίες που μου έδειχναν. Γιατί;

Στα 50 μέτρα από τον Κεφαλόβρυσο, το πατρικό του πατέρα μου. Σήμερα, ένα γυμνό χωράφι. Απέναντι το σπίτι της δείας μου. Δίπλα ο μεγαλύτερος νερόμυλος. Τότε ήταν παράδεισος!!!!

Ανηφορίζοντας προς τη Χαλεύκα, αντικρύζεις μια απίστευτη, μοναδική θέα. Προχωρώντας μέσα στο δάσος, η φύση ζωγράφισε! Μετά τη Χαλεύκα προχωράμε προς τα πέντε δάκτυλα, Πεντάδάκτυλος. Στάση για φωτογραφία, ένα χαλί από πεύκα να ξετυλίγεται μέχρι τη θάλασσα της Κερύνειας.

Η επόμενη στάση στη μέση του δάσους. Περπάτημα μέχρι τη βουνοκορφή συναντούμε μια αρχαία εκκλησία της Παναγίας. Και λίγο πιο κάτω ένα τεράστιο Κυπαρίσσι. Ο Παναής και ο Μιχάλης Σοφοκλή Παναγή, μου αναφέρουν: «τα λημέρια αυτά του Μιχαλάκη, ο Πατέρας, σου καθημερινά ήταν εδώ φρόντιζε και πότιζε τα ζώα του παππού σου από την πηγή που είχε δίπλα». Ρίγη συγκίνησης να πατώ στα χώματα του παππού και του πατέρα μου. Κατευθυνόμαστε προς το αυτοκίνητο, οι ιστορίες διαδέχονται η μια την άλλη. Προχωράμε για τον Πεντάδάκτυλο. Στάση για φωτογραφία και συνεχίζουμε για Κερύνεια και μετά προς Λευκωσία.

Μια αξέχαστη εμπειρία. Υπόσχεσή μου ότι θα ξαναπάω για να μάθω τα πάντα για να τα μεταφέρω στα παιδιά μου. Μην ξεχνάτε ότι είμαστε υπό κατοχή και όσο δεν ασχολούμαστε ξεχνάμε. Ευχαριστώ πολύ τον κύριο Μιχάλη Παναγή και τον αδελφό του Παναγιώτη Παναγή που μου χάρισαν όλα αυτά σήμερα.